

ОСІНЬ У ПОЛТАВІ

Осінь у Полтаві... Невже осінь?
Чи природа сплутала квітки
І сеанс весни у залах просік
Заквітчала в райдужні стрічки?
Може, повернуть хотіла літо
Тим, хто у турботах днів,
Пеленав в руках вусате жито,
Хто в роботі день і ніч горів?
І природа в дяку трудареві
Шле погожі, веселкові дні.
Лиш каштани карими очима
Розтинають осені вогні.
Я іду по золотому лісу
У багряно-жовтий маскарад,
Відкидаю осені завісу
І ловлю у руки листопад.

З ТОБОЮ...

Заколиши мене коханням,
У вирі справ заколиши.
Знайди для серця сил чекання
І неповторність дай душі.
Кинь всю буденність у тривоги,
Зірви з обличчя смутку тінь,
Стань на незвідану дорогу,
Веди мене в чарівний плин
Життєвого потоку. Зорі
Хай стеляться до наших ніг.
З тобою тільки, лиш з тобою –
В безвістя, що засипав сніг.

